

[Anne Feldt-Rasmussen.]

lige formål i det forløbne år. Kunne man ikke nedsætte tempoet for nyanskaffelser i en tid, hvor statens økonomi er så anstrengt? I et privat hjem er det ikke skik og brug at anskaffe dyre og kostbare ting, før man har sikret familien de daglige fornødenheder. Vi har netop under finanslovedebatten hørt fremsat ønsker om bedre udbygning af skolevæsenet og de højere læreanstalter, om flere plejehjem, om broer og meget, meget andet. Forventer man, at de mennesker langt ovre i Jylland, som sender deres børn i skole i utidssvarende bygninger og uden mulighed for at udnytte den nye skolelovs rammer, skal kunne forstå, at det er nødvendigt at udbygge og udvide samlingerne i museer i København, museer, som mange af dem aldrig nogen sinde ser?

De uafhængige ønsker lovforslaget gennemgået kritisk i et udvalg. Vi vil gerne have undersøgt, om Glyptotekets ledelse for alvor har sat ind for at holde udgifterne nede, og måske navnlig, om man har interesseret sig nok for at sætte indtægterne op. Jeg beder derfor højtærede kulturministeren forstå, at vi ikke ønsker hermed at angribe Glyptoteket specielt, men at vi ønsker at sætte ind, hver gang vi opdager en af de sprækker, hvorigennem statens midler siver ud. Vi vil forsøge at begrænse antallet og størrelsen af disse sprækker, og vi må derfor afvente resultatet af udvalgsbehandlingen, før vi tager endeligt standpunkt til dette lovforslag.

Ministeren for kulturelle anliggender (Sølvhøj): Såfremt der måtte blive nedsat et udvalg om dette lovforslag, vil der blive lejlighed til at drøfte en del af de enkeltbemærkninger, som de ærede medlemmer er fremkommet med her. Jeg skal nøjes med at takke for en i det store og hele velvillig modtagelse af forslaget og knytte nogle ganske få bemærkninger til de ærede ordføres indlæg.

For det første vil jeg gerne oplyse, at besøget er steget meget kraftigt i de senere år, og at der nu kommer ca. 130.000 besøgende på Glyptoteket. Jeg skal tilføje specielt til det ærede medlem hr. Lembourn, at af disse 130.000 er kun 37.000-38.000 betalende. Det er jo for så vidt noget, som

godt kan være af interesse netop for de kritiske betragtninger, som det ærede medlem anlagde.

Egentlige public relations, for at bruge et kedeligt fremmedord, har man ikke, men det er klart, at der på skolerne laves et meget stort arbejde, for at skolebørnene i hvert fald skal komme ind og se disse enestående samlinger, og en meget stor del af de besøgende er netop skolebørn. Man har en slags støttevirksomhed i den såkaldte vennekreds, som kommer til foredrag på Glyptoteket, og som betaler halvårskort, der også giver fri adgang, og som er en slags støttegruppe for Glyptotekets virksomhed udadtil.

Spørgsmålet om, hvorvidt sådanne museumsbesøg for skoleelever burde være obligatoriske, skal jeg lade ligge, men det er klart, at det er en interessant tanke, der er fremsat til undervisningsministerens senere vurdering.

Endelig kom det ærede medlem hr. Lembourn ind på dette, om man skulle udslette skellet mellem gratis- og betalingsdage ved at gøre alle dage til betalingsdage. Jeg kan give den oplysning, at Glyptotekets øverste daglige leder selv har været inde på denne tanke. Han er inde på den tanke, at det af administrative grunde er lidt besværligt med dette skel, og at det bl. a., som det fremgik af det tal, jeg nævnte, også giver en vældig koncentration på de gratis dage, en koncentration, som det kan være lidt besværligt at klare formentlig også arbejdskraftmæssigt. Derfor kunne man måske drøfte spørgsmålet om at gøre alle dage til betalingsdage, hvorved også en del af de synspunkter, som det ærede medlem fru Anne Feldt-Rasmussen kom ind på, ville være tilgodeset. Jeg skal ikke forudiskontere løsningen af dette spørgsmål i mit svar her, men vil sige, at det er en af de ting, man kunne drøfte i udvalget. Man ved altså, at museets daglige leder ikke er uden sympati for denne tanke. Herved kunne måske også driftsøkonomien forbedres en lille smule.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem fru Anne Feldt-Rasmussens noget kritiske indlæg over for museets drift, at der ligger jo i sagen klare beviser på, at man helt har været klar over, hvor forsigtig man skulle være med hensyn til driften, netop